

עפ"א 26391/08/18 - חמדה נסאר,,סאלח נסאר, נגד משרד האוצר - היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה צפון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 אוגוסט 2019

עפ"א 26391-08-18 נסאר נ' משרד האוצר - היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה צפון
עפ"א 23545-08-18 נסאר נ' לאכיפה דיני התכנון ובניה

בפני כב' הנשיא רון שפירא
המבקשים 1. חמדה נסאר,
2. סאלח נסאר,

נגד
המשיבה משרד האוצר - היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה צפון

החלטה

בימים 12.8.18 ו- 13.8.18 הוגשו הערעורים שמספריהם בראש הדף. ביום 26.8.18 התקיים דיון בבקשה לעיכוב ביצוע צווי הריסה נשוא הערעורים. ביום 29.8.18 ניתנה החלטה הדוחה את הבקשות לעיכוב ביצוע צווי הריסה, בכפוף לתחימת הביצוע בלוחות זמנים שפורטו בהחלטה (ההחלטה נתנה ע"י כב' השופט ד. פיש).

בהמשך לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע הגישו ב"כ הצדדים ביום 12.9.18 הודעה על הסדר בתיקים. יצוין כי ההודעה הפנתה במקור רק לתיק אחד וביום 13.9.18 הוגשה הודעת הבהרה לפיה ההודעה על ההסדר מתייחסת לשני התיקים. כמו כן הובהר בהודעה שהוגשה בשם שני הצדדים כי לא מתבקש דיון בנוכחותם וכי ניתן לאשר את ההסדר ללא דיון. בהתאם ניתן ביום 13.9.18 פסק דין במאשר את ההסדר, תוך התייחסות ספציפית להוראות הנובעות מההסכם שבין הצדדים. בכפוף לאישור ההסכם נמחקו שני הערעורים.

ביום 23.9.18 הוגשה בקשה שעניינה הסדרת הפקדת ערבות בהתאם להסכם שכבר אושר. בהמשך, הוגש ההסדר שוב ביום 3.10.18. בית המשפט ציין בהחלטה שניתנה באותו היום כי הסדר זה כבר אושר ויש להבהיר מדוע הוא מוגש שוב ביחד עם בקשה לאישור. כמו כן הוגשו ביום 3.10.18 וביום 4.10.18 מסמכים הקשורים בהפקדת הערבויות. בהמשך הוגשו בקשות נוספות שנמחקו ע"י המבקשים.

ביום 22.7.19 הוגשה בקשה לביטול פסק הדין מחמת טעות שנפלה באישור ההסכם שבין הצדדים ובקשה לקבוע דיון במעמד הצדדים לצורך אישור ההסדר תוך תיקון טעות נטענת. למעשה נטען כעת כי לא היה מקום לסגור את תיק הערעור וכי כפועל יוצא מהאמור ניתנה החלטה ע"י בית משפט השלום לפיה הוא אינו מוסמך לדון עוד בבקשות להארכת מועד ביצוע צו ההריסה נשוא ההליך. בעניין זה מפנים המבקשים לאמור בסעיף 15 להחלטת כב' בית משפט השלום בקריות, כב' השופט עלי, שניתנה ביום 30.5.2019, שם מציין בית המשפט כי ב"כ המשיבה הבהיר כי עקב מתן

פסק דין בבית משפט זה, ולא החלטה על עיכוב הדיון בערעור, נחסמה הדרך הפני המשיבה לשקול את מתן הארכה לביצוע הצו נשוא הערעור.

עיינתי בטענות ב"כ הצדדים לעניין הבקשה לביטול פסק הדין והחלטתי לדחותה.

מעיון הן בבקשה ובהחלטות שניתנו בבית משפט זה והן בתיק בית משפט קמא עולה כי בפועל פעלו הצדדים בהתאם להסכם שהוגש לבית משפט זה. יוזכר כי במקור ניתנה החלטה אשר דחתה את הבקשה לעיכוב ביצוע צווי ההריסה ואף הבהירה כי על המדינה לבצע את ההריסה בתוך 60 ימים שאם לא כן תצטרך המדינה להבהיר את עיכוב הביצוע לבית המשפט. בהמשך גובש ההסכם שבין הצדדים שקבע כיצד יפעלו במשותף. על בסיס אותו הסכם, שקיבל תוקף של פסק דין, נמחקו שני הערעורים (ולא נדחו, כפי שנכתב בתגובת המשיבה לבקשה שבפני). למעשה, חלפו גם יותר משישה חודשים שהצדדים היו אמורים להסדיר במסגרתם את כל הטעון הסדרה, על פי ההסכם שאושר. נזכיר כי על פי ההסכם שבין הצדדים ביצע צו ההריסה עוכב עד ליום 1.3.19, בכפוף לקיום התנאים המוסכמים. תקופה זו חלפה זה מכבר. על פי סעיף 10 להסכם היה על המבקשת לבצע את ההריסה בתוך 14 ימים מתום תקופת העיכוב. גם פעולה זו לא בוצעה.

דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות משני טעמים:

הטעם הראשון הוא דינוי: חלפו כבר יותר מ-30 ימים מיום שניתן פסק הדין. הבקשה לביטול הוגשה לאחר חלוף כ-10 חודשים. מדובר בפסק דין שניתן על בסיס הסכם שנערך ע"י שני צדדים מיוצגים ולאחר שניתנו הבהרות לבית המשפט. במצב דברים זה פסק הדין הפך לחלוט. נעיר כי לו סבר מי מהצדדים שנפלה טעות בפסק הדין היה עליו לפנות במועד בבקשה לביטול ולחילופין בבקשה למתן רשות לערער. כל אלו נא נעשו. יתרה מכך - ביום 3.10.19 הוגשה בקשה חוזרת לאישור ההסכם. בית המשפט ציין בהחלטה כי יש להבהיר את מהות הגשת הבקשה בשנית. לא הוגשה הבהרה וניתן להבין מכך שהצדדים אכן התכוונו לאישורו של ההסכם.

הטעם השני הוא מהותי, מעבר לעקרונות חשובים של סופיות הדין: גם אם נניח שהצדדים התכוונו להסכם זמני בלבד הרי שהצדדים פעלו על פי ההסכם. למעשה, עותרים כעת המבקשים לבטל פסק דין שאישר הסכם ששני הצדדים כבר פעלו על בסיסו ומימשו את המוסכם מבחינת ההליכים שיש לבצע לצורך עיכוב ביצוע ההריסה. נזכיר כי בית המשפט המחוזי, בהחלטה שניתנה עוד ביום 29.8.18 דחה בקשה לעיכוב ביצוע צווי הריסה. כל התנהלות הצדדים לאחר מכן הייתה בהתאם להסכם שאושר. לא ניתן לאחר מימוש כל ההסכם לבקש כעת, למעשה, לחזור מההסכם מאחר ואחד הצדדים לא השיג את מבוקשו.

בפועל, ולאחר שנמחקו הערעורים והצדדים התנהלו על פי המוסכם במסגרת הדיון בצווי ההריסה בבית משפט קמא, פעלו על פי ההסכם ומימשו אותו. אין מקום לבטל כעת את פסק הדין שמחק את הערעורים הקודמים אגב אישור הסכם ששני הצדדים פעלו על פיו ומימשו אותו.

יתכן, ואינני מביע כל עמדה בעניין, שהעובדות שנוצרו בשלב מאוחר יותר של ההתדיינות בבית משפט קמא והחלטות שניתנו בשלבים מאוחרים יותר, לאחר שההסכם מומש, מקנות זכויות דיוניות אחרות. איני מביע גם כל עמדה בנוגע לטענה שבנסיבות שנוצרו כבולות ישי המשיבה במובן זה שהיא אינה יכולה עוד לשקול נסיבות חדשות ולתת החלטה חדשה, גם אם היא סבורה שיש מקום לסטות מההסדר שאושר (ככל שהמשיבה סבורה כך). ואולם אין מקום, במקרה זה, לבטל את פסק הדין שניתן לפני זמן רב, ומעבר לכך גם אישר הסכם קצוב בזמן, שחלף, ושבפועל מומש בהתאם למוסכם.

אשר על כן - הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ט, 27 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא